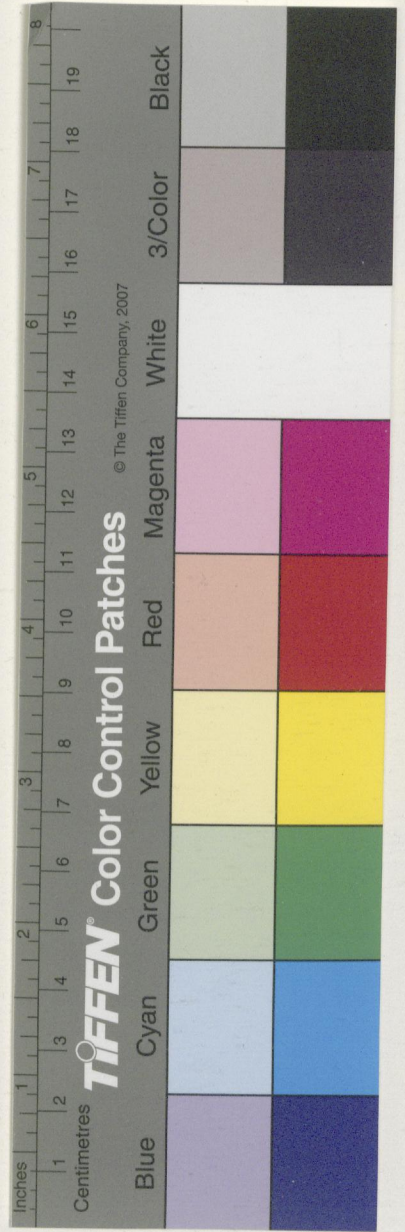

regnar det, och gatorna äro mera fästa
 att det är svårare att gå öfver dem.
 Huru är det nu med dig min egen
 Emelie? troligen som förr, bättre
 och sämre, ena dagen mera trötta
 och ovenliga, så äter lite bättre.
 Jag glömde fråga af de elina om
 "Ulrik" i känd helvar på, jag gissar
 att det så ledsamt är. Du går ju
 i känd lite ut, hörd jag, det skall
 du ej försumma, när du blott kan
 det. - Jag tycker att vi så litet denna
 gång fick prata med ^{alla} och flickorna
 eller de som ^{hos oss} men inte en enda vi stannade, de ha ju
 alltid så mycket att uträtta, och har
 så många gamla vänner att besöka,
 det är därför vi stannade rätt ^{af dem} att
 dela af sin tid lite åt två. Du kan
 nu kära Emelie ej säga dem att
 de varit för ofta hos oss. Jag hade
 så säkert beslutit att säga Lachris
 om en sak, han engång frågde mig,
 men nu glömde jag det igen då &
 var här en stund. Lachris fråga

mig förr gången han var hos oss, om
 jag kom ihåg hvilka som voro våra
 brustärnor eller höllo Pellen? vi skulle
 då teckna upp dem, men glömde det.
 Jag tyckte mig nog komma ihåg alla, men
 bestöt ändå att fråga Lotta som har ett
 så godt minne, hon var ju då ett barn,
 men jag gissade att hon hörd det sedan
 hon lefde i känd, och ^{nu} för minnas det,
 och så var det äfven. Lotta svarade mig, och
 upp gaf de samma som jag trodde.
 Augusta, Johanna, Olivia, och Julia Hysp.
 Zell, Ludvig, Calle Engström, Frans
 Hyntzell, och Henrik Bergström,
 de höllo Pellen, och voro tillika tärnor.
 La trodde Lotta äfven, att antingen Blank
 eller Frans Smellman var en marskalk,
 samt Lybeck den andra, det vet jag
 säkert, ty han höll ju Högströms
 Värja under vigseln. Men de hade inga
 tärnor, utan voro blott marskalkar, så
 tro vi, kanske mins vi det äfven.
 Sofie Lohalin ville troligen ej vara
 tärnor, efter Lotta ej heller mins det.

Jag hade tyckt, att vi skulle haft ett par vänner
 hållare till, men det påminner sig Lotta
 ej, kanske L. minns det? Men troligtast var
 det ej flere. Om det var tre marockalkar,
 eller blot ²ne, det äro vi litet osäkra på.
 Frans Snellman höll ju tal, och var väl ^{derför} den,
 och Lybeck den andra, fast jag tycker
 att Polant sen var en gammal vän till
 L., berett varit också en marschalck. Nog
 är man ju bra dum som ej minns hvad
 som ^{så nära} var, men man är ju
 nu gammal, och då ej underligt.
 Efter L. engång frågte mig om den här
 saken, ville jag nu svara der på, när
 det så blef så ^{och} halft, (kanske är det
 också mer onödigt; men du och
 jag kunna ^{ju} påminna oss ^{om allt} den dagen,
 som väl aldrig föröfrigt går ifrån
 mitt minne.

Vi voro äfven Linné och jag på mid-
 dag hos Bergströms, när L. och Toeni
 var der, jag tyckte att jag ville försöka
 att gå elit, men nog blef det för mycket
 för mig, som är så alldeles orön vid

(11. nov, söndag)

ett litet större sällskap, och det långa sit-
tandet vid ^{midnatts}bordet. Jag ämnade mig hem
sedan jag en stund hvilat mig, men
Tant ville nödvändigt att vi skulle
dröja och dricka tilligt the, men det
kunde jag ej göra, jag blef så tröt
att jag for hem. Anna var så
grädden med Toini hess Therese.
Mina Julin var som vanligt hos
B. ströms, hon är så rask, att, nog
såg hon litet lelsat, och blef lite
mer trött sedan midnatten var
förbi, men nog kunde hon dröja. Det
är också blott att hon ej här har
som ^{allmänt} stas, utan endast då man
sitter nära henne. Hon är ^{den} Mina
innerligt god ^{vänlig} och deltagande i ens
krämpor, frågar så ofta om sig, och
allt hvad esler angår. Nog är det
bra synligt att hon skall vara så
ensam, intet engång hennes tjina-
rinna får hon alltså ett vänligt
svar af, tackar Mina, hon beklä-
gar sig ofta öfver sin ensamhet.

X. Vill du vares god och säga Eva, att snickaren
 var här med asken hon beställt, sent en afton på
 Eva ^{förut} var här; vi bad henne låga till
 Eklund med den, och ^{att} på andra, som E.
 ville. Ljor gräll kom snickaren hit
 igen, sade sig ha varit till Eklund,
 men han hade svarat, "hvad är
 det ^{här} för skräp? Antu vet ^{låg} hon af det
 och tog den ej. Fråga nu om Eva glömler
 tala med Eklund, efter han ej alls
 tycktes veta af den, hon måste
 väl skrifa till Eklund om den.
 Jag ville nämna den saken åt Eva.
 Vi bad visst snickaren ännu en gång för
 säka gå till Eklund. Han var sent
 här igår, så att vi ej mera kunde
 få träffa Toini, för att be henne åt
 Eva tala om saken. — Min hosa
 är ungefär som förut, bättre och sämre,
 några dagar kunde jag mycket bättre
 gå, så att jag ^{redan} tänkte, stryckornen pikerna
 hade verkat det, men nu är benen
 igen ostadigare, och jag har ofta på
 dagen åfren, svinde, eller så tungt.

X. Vill du vares god och säga Eva, att snickaren var här med asken hon beställt, sent en afton på Eva förut var här; vi bad henne låga till Eklund med den, och att på andra, som E. ville. Ljor gräll kom snickaren hit igen, sade sig ha varit till Eklund, men han hade svarat, "hvad är det här för skräp? Antu vet låg hon af det och tog den ej. Fråga nu om Eva glömler tala med Eklund, efter han ej alls tycktes veta af den, hon måste väl skrifa till Eklund om den. Jag ville nämna den saken åt Eva. Vi bad visst snickaren ännu en gång för säka gå till Eklund. Han var sent här igår, så att vi ej mera kunde få träffa Toini, för att be henne åt Eva tala om saken. — Min hosa är ungefär som förut, bättre och sämre, några dagar kunde jag mycket bättre gå, så att jag redan tänkte, stryckornen pikerna hade verkat det, men nu är benen igen ostadigare, och jag har ofta på dagen åfren, svinde, eller så tungt.

